

ισιώνω

ισιώνω,ρ. [<ίσιος + κατάλ. -ώνω], ισιώνω· ξαναμπαίνω στον τίμιο δρόμο της ζωής, ξαναμπαίνω στον ίσιο δρόμο: «αν δεν ισιώσεις, να μην ξαναπατήσεις στο σπίτι μου»·

- δεν ισιώνουμε καρούμπαλα, βλ. λ. [καρούμπαλο](#)·

- εμείς τι κάνουμε, καρούμπαλα ισιώνουμε; βλ. λ. [καρούμπαλο](#)·

- τι νόμιμες, καρούμπαλα ισιώνουμε; βλ. λ. [καρούμπαλο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας